

Behalve het dagelijks bestuur kent CUMELA ook haar provinciale besturen, bestaande uit gedreven cumelaondernemers. Toch weten leden nog niet altijd de weg naar deze besturen te vinden, vandaar deze serie. De provinciale besturen per provincie uitgelicht.

“We moeten meer van ons laten horen en ook kritischer en assertiever zijn”

De provincie Utrecht is druk. Druk met wegen, druk met verkeer. Alle wegen van het land lijken samen te komen en weer uit te voegen in de - qua oppervlakte - kleinste provincie van Nederland. Niet vreemd dat verkeer dan ook een groot aandachtspunt is van het provinciale CUMELA-bestuur.

Sommige dossiers liggen er al tien jaar, zoals dat van de weg bij Langbroek, van Wijk bij Duurstede tot Doorn. Wethouders en beleidsmedewerkers zijn al meerdere keren meegetroond in trekkercombinaties om de knelpunten te aanschouwen. Het provinciale CUMELA-bestuur heeft overleg gehad met de burgemeester en is naar raadsvergaderingen geweest. Hoewel deze overheid het belang van landbouwverkeer op de

provinciale wegen wel inziet, houdt de provincie Utrecht de deur dicht. Er is nog geen wettelijk kader, dus die trekker mag niet op de provinciale weg. Een enkele wethouder die buiten zijn boekje dreigt te gaan, wordt meteen teruggefloten door de provincie. “Omdat Utrecht een heel drukke provincie is, is doorstroming op de provinciale wegen bij de provincie prioriteit nummer één. Landbouwverkeer op de hoofdrijbaan

Bestuursleden

Jaap Veldhuizen (voorzitter) J. Veldhuizen BV, Westbroek
Raymond van Dorresteijn Cultuurtechniek H.G. van Dorresteijn BV, Soest
Arjan Buijtenhuis Buijtenhuis Nijkerk BV, Nijkerk
Jan van de Meent H. van de Meent & Zn., Hilversum
Gerbrand Schuurman Verhuur- en loonbedrijf Schuurman BV, Abcoude
Wilma Schimmel Schimmel-Overberg BV, Overberg

Cumelabedrijven in Utrecht

De afdeling Utrecht heeft 122 bedrijven.
Zes procent van de leden van CUMELA Nederland is gevestigd in Utrecht. De gemiddelde omzet per bedrijf in deze provincie is € 1.725.000,-.
Dit is dertien procent minder dan het landelijke gemiddelde.

is van minder groot belang”, stelt voorzitter Jaap Veldhuizen uit Westbroek. Hij kijkt dan ook erg uit naar het moment dat het kenteken wordt ingevoerd. “Dat wordt het keerpunt. Dan kunnen we met harde cijfers komen. Nu heeft de provincie bijvoorbeeld het idee dat er ‘maar een paar’ landbouwmachines gebruik maken van de weg tussen Zeist en Bunnik, maar als wij kunnen aantonen dat die paar er vele malen meer zijn, hebben we een sterk argument.”

Veldhuizen zit in zijn laatste jaar als voorzitter. Hij heeft vier jaar als bestuurslid in het bestuur gezeten en bijna acht jaar als voorzitter. Hij is er ingerold door zijn vader. Die nam hem altijd al mee naar vergaderingen en studieclubs. “Op die manier leer je een hoop collega’s kennen. Netwerken, en daarmee belangenbehartiging, vind ik erg belangrijk. Ik ben ervan overtuigd dat je samen meer bereikt.”

Hij is niet de enige die dat inziet. Steeds vaker ziet hij Utrechtse CUMELA-leden diensten bij elkaar afnemen. “Bijna elk bedrijf is wel gespecialiseerd in een bepaalde tak. Vaak bestaat een project uit diverse disciplines, die je niet allemaal zelf in huis hebt. Ik merk dat collega’s steeds vaker andere collega’s inschakelen, die ze via hun netwerk kennen. De functie van de contactavonden is dan ook steeds meer in het teken van netwerken komen te staan.”

Dat betekent niet dat er onderling geen concurrentie is. “Natuurlijk wel, maar bedrijven gaan daar professioneel mee om. Dat merk ik ook als voorzitter. Ik heb deze rol, maar ondertussen heb ik ook een bedrijf waarmee ik commercieel bezig ben. Soms schuurt dat. In het veld kan er inderdaad soms hard worden gespeeld, maar ‘s avonds bij de barbecue op de contactdag is het weer gezellig.”

Signalerende functie

De functie van het bestuur is ook veranderd, vergeleken met het begin van zijn voorzitterscarrière. “We hebben minder zaken om voor het voetlicht te brengen. Vroeger klopten bedrijven bij ons aan als ze een probleem hadden. Nu is de afstand met het kantoor in Nijkerk veel korter geworden. Het is even een e-mail sturen en er wordt actie ondernomen. Dat gaat niet meer via ons. Daarnaast hebben de secties bepaalde vraagstukken opgepakt. Zaken omtrent gewasbescherming of Klic-meldingen, bijvoorbeeld, gaan allemaal via de secties.” Toch betekent dit niet dat het bestuur overbodig wordt, integendeel. Behalve dat de bestuursleden de jaarlijkse contactdag en twee studieavonden per jaar organiseren, hebben ze

ook een steeds grotere signalerende rol gekregen. “Voor ons is het van belang te signaleren wat er in de provincie speelt en hoe we daar als bestuur op kunnen inhaken. Verkeer is daarbij het dossier waarbij het meest te winnen valt, maar we richten ons onder andere ook op ruimtelijke ordening en Natura 2000-projecten. Scholing is ook een aandachtspunt. Eigenlijk worden wij als provinciaal bestuur juist belangrijker, omdat de landelijke overheid steeds meer taken decentraliseert en richting de regionale overheid schuift. Het betekent dat wij in de regio goed bekend moeten zijn.”

Kritisch

Daar ligt een actiepunt waar het bestuur sinds kort mee bezig is. “Wij als zeskoppig bestuur kunnen niet alles oppakken, dus we zijn bezig om andere CUMELA-leden te benaderen die al ergens ‘in zitten’, in het waterschap of bij de regionale afdeling van de Kamer van Koophandel bijvoorbeeld. Zij kunnen dan zonder veel extra moeite de dossiers volgen die voor onze branche van belang zijn. Op die manier krijgen we een meer signalerende functie en blijft het werk voor de bestuursleden ook behapbaar. Het zou mooi zijn als we dit voor mijn aftreden nog zouden kunnen realiseren.”

Een bijkomend voordeel van deze strategie is dat de afvaardiging vanuit het provinciale bestuur naar Nijkerk ook beter is geïnformeerd. “Voor CUMELA is het van groot belang om goed contact met het veld te blijven houden. Wij zijn de kritische stem die ervoor zorgt dat de organisatie niet te veel meedrijft in het algemeen belang. Misschien hebben we niet altijd gelijk, maar we zorgen ervoor dat Nijkerk scherp blijft.”

Daarmee raakt hij meteen zijn eigen stokpaardje. “We mogen wel wat meer van ons laten horen. Kritischer zijn en assertiever. België staakt te veel, maar wij veel te weinig. Denk aan die kromme wetten die in de praktijk totaal niet haalbaar zijn; aan het twee jaar lang doorbetalen van een zieke werknemer, aan de opvolger van de VAR die niet werkbaar is. We laten de overheid telkens maar propjes op ons bordje erbij leggen en we doen gehoorzaam wat ze zegt. Alle sociale verantwoording komt bij ons te liggen, terwijl de overheid steeds minder verantwoording neemt. Bij sommige dingen mogen we best eens meer van ons laten horen, vind ik. Misschien verandert er niets, maar we hebben het dan wel aangekaart. Dat zorgt voor meer bewustzijn, ook bij andere partijen. Dat probeer ik de bestuursleden mee te geven.”

TEKST & FOTO: Marjolein van Woerkom